

Sygn. akt VII Ka 702/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 listopada 2015 r.

Sąd Okręgowy w Olsztynie w VII Wydziale Karnym Odwoławczym

w składzie:

Przewodniczący: SSO Dariusz Firkowski

Protokolant: st. sekr. sądowy Monika Tymosiewicz

przy udziale oskarżyciela publicznego mł. asp. Agnieszki Szlachtowicz Pelawskiej

po rozpoznaniu w dniu 10 listopada 2015r.

sprawy Z. P.

obwinionego o wykroczenie z art. 86§1kw, art. 97 kw. w zw. z art. 23 ust. 1 pkt 3 i art. 44 ust 1 pkt 1 ustawy o ruchu drogowym

na skutek apelacji wniesionej przez obwinionego

od wyroku Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 14 kwietnia 2015 r. sygn. akt IX W 5164/14

I zaskarżony wyrok zmienia w ten sposób, że obwinionego Z. P. uniewinnia od popełnienia zarzucanego mu czynu,

II koszty postępowania w sprawie ponosi Skarb Państwa.

Sygn. akt VII Ka 702/15

UZASADNIENIE

Z. P. został obwiniony o to, że w dniu 3 maja 2014r. około godziny 12:00 w O. na ul. (...) kierując samochodem marki R. (...) o nr rej. (...) nie zachował szczególnej ostrożności podczas wykonywania manewru cofania w wyniku czego najechał na zaparkowany samochód marki S. (...) o nr rej. (...) powodując jego uszkodzenie oraz zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym po czym oddalił się z miejsca zdarzenia nie zatrzymując się

tj. o wykroczenie z art. 86§ 1 kw . art. 97 kw w zw. z art. 23 ust. 1 pkt. 3 i art. 44 ust 1 pkt 1 ustawy Prawo o ruchu drogowym.

Sąd Rejonowy w Olsztynie Wydział IX Karny wyrokiem z dnia 14 kwietnia 2015 r. sygn. akt IX W 5164/14

I obwinionego Z. P. uznał za winnego tego, że w dniu 3 maja 2014r. około godziny 12:00 w O. na ul. (...) kierując samochodem marki R. (...) o nr rej. (...) nie zachował szczególnej ostrożności podczas wykonywania manewru cofania w wyniku czego najechał na zaparkowany samochód marki S. (...) o nr rej. (...) powodując jego uszkodzenie oraz zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym i za to na podstawie art.86§ 1 kw w zw. z art. 23 ust. 1 pkt. 3 ustawy Prawo o ruchu drogowym skazuje go na karę 200 (dwieście) złotych grzywny;

III na podstawie art. 118 § li 3 kpw i art. 3 ust. 1 w zw. z art. 21 pkt. 2 ustawy o opłatach w sprawach karnych obciążył obwinionego zryczałtowanymi wydatkami postępowania w kwocie 100 (sto) złotych i opłatą w kwocie 30

(trzydzieści) złotych i wydatkami związanymi z wydaniem opinii przez biegłego w 1/2 części tj w kwocie 288,23 (dwieście osiemdziesiąt osiem 23/100)zł.

Przedmiotowy wyrok w zakresie pkt I i III zaskarżył obwiniony i zarzucił mu:

1/ błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę uznania mnie winnym popełnienia czynu polegającego niezachowaniu szczególnej ostrożności podczas cofania, w wyniku czego doszło do najechania na stojący obok pojazd, powodując jego uszkodzenia oraz zagrożenie w ruchu drogowym, a w szczególności poprzez pełne przyjęcie ustaleń dokonanych przez biegłego sądowego i wyciągniętych przezeń wniosków wskazujących na pełną, 100% korelację uszkodzeń znajdujących się na samochodzie S. (...) oraz samochodzie R. (...), choć w aktach sprawy nie znalazły się ani zdjęcia, ani pomiary szczegółowo opisujące uszkodzenia samochodu R. (...) i ich dokładne umiejscowienie, które umożliwiłyby sumienne i bezstronne porównanie uszkodzeń, a następnie logiczne oraz rzeczowe wywiedzenie, czy są one współzależne czy nie; w aktach sprawy znajdują się jedynie ogólne opisy uszkodzeń dokonane podczas oględzin pojazdu R. (...) w dniu 12/08/2014r.;

2/ obrazę przepisów prawa procesowego, a to art. 8 KPW, mającą bezpośredni wpływ na treść orzeczenia,

3/ obrazę przepisów prawa materialnego, a to art. 86 § 1 KW w zw. z art. 23 ust. 1 pkt 3 PRD, mającą bezpośredni wpływ na treść orzeczenia.

Mając na uwadze powyższe zarzuty skarżący wniósł o zmianę orzeczenia w zaskarżonej części i uniewinnienie go od zarzutu popełnienia wykroczenia a art. 86 § 1 KW w zw. z art. 23 ust. 1 pkt 3 PRD, wraz z odstąpieniem od obciążenia go zryczałtowanymi wydatkami postępowania w kwocie 100 złotych, opłatą w kwocie 30 złotych oraz połową wydatków związanych z wydaniem opinii przez biegłego w kwocie 288,23 złotych, względnie o uchylenie orzeczenia w zaskarżonej części i przekazanie sprawy do Sądu I instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja jest zasadna.

W ocenie Sądu Okręgowego w obecnym stanie sprawy i wobec przeprowadzonych także z urzędu dowodów brak jest podstaw do uznania Z. R. P. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu z art.86§1 kw.

Sąd Okręgowy zatem w pełni popiera zarzuty skarżącego co do tego, że nie ma wystarczających podstaw aby przyjąć, że w dniu 3 maja 2014 r. około godziny 12:00 w O. na ul. (...) obwiniony kierując samochodem marki R. (...) o nr rej. (...) nie zachował szczególnej ostrożności podczas wykonywania manewru cofania w wyniku czego najechał na zaparkowany samochód marki S. (...) o nr rej. (...) powodując jego uszkodzenie oraz zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym

W ocenie Sądu Okręgowego nie sposób jest skutecznie zakwestionować wyjaśnień obwinionego, który nie przyznał się do popełnienia przypisanego mu czynu z art.86§1 kw. Zauważyć przy tym należy, że analiza jego relacji wskazuje, że jego zaprzeczenie sprawstwa czynu nie jedynie chęcią prostego uniknięcia odpowiedzialności za wykroczenie. Obwiniony podnosił bowiem istotne okoliczności, których wyjaśnienie spowodowało podzielenie jego wersji zdarzenia.

Zwrócić również uwagę należy na treść zeznań pokrzywdzonego, które nie mogą stanowić podstawy dla pewnych i stanowczych ustaleń w sprawie. Wersja A. B. jest w istocie wnioskowaniem o sprawstwie obwinionego. Mianowicie w swojej pierwszej relacji pokrzywdzony wskazał, że obserwował manewr wyjazdu samochodu kierowanego przez Z. P. a po pewnym czasie stwierdził uszkodzenie karoserii swojego pojazdu- k.9. Wprawdzie pokrzywdzony zeznał, że jest pewny co do mechanizmu powstania uszkodzenia, to zauważyć należy, że jego relacja nie wskazuje na bardzo ważną okoliczność jaką siłą rzeczy musiałby stwierdzić tj. poruszenie się pojazdu S. w wyniku zetknięcia

z samochodem R.. Tymczasem z zeznań jak na k. 44 odw. powyższa okoliczność nie wynika mimo obserwowania manewrów obwinionego.

Kluczowe dla rozstrzygnięcia sprawy mogły nieć wyniki oględzin pojazdu R.. Jednakże protokół jak na k.20 jest tak lakoniczny i niestaranny! w swojej treści, że nie pozwala na dokonywanie w oparciu o ten dowód jakichkolwiek rzetelnych ustaleń.

Wobec powyższego nie uznano także za możliwe opieranie się na opinii biegłego jak na k.53-64 i k. 74, który między innymi opierał się na wnioskach płynących z powołanego protokołu oględzin.

W toku postępowania odwoławczego biegły dokonał prawidłowych oględzin samochodu obwinionego, który uprzednio podał, że jego samochód był naprawiany- k.73 odw.

Podzielić zatem należało stanowisko biegłego płynące z opinii z dnia 24 września 2015 r. co do tego, że „Analiza materiału dowodowego zawartego w aktach sprawy w tym analiza charakteru, rozmiaru i umiejscowienia zidentyfikowanych uszkodzeń w samochodzie S. (...) oraz wykonywanego manewru wyjazdu z miejsca parkowania samochodu R. (...) przy położeniu pojazdów przed manewrem daje podstawę do stwierdzenia, że jedynym elementem samochodu R. (...), który mógł być w kontakcie z bokiem samochodu S. (...) i spowodować jego uszkodzenie był zderzak przedni jego część lewa. Podczas dokonanych oględzin samochodu R. (...) w tym w szczególności jego zderzaka przedniego pod kątem istniejącego rozmiaru uszkodzeń ujawniono uszkodzenia o bardzo ograniczonym zakresie. Uszkodzenia, które nie korespondują z uszkodzeniami w samochodzie S. (...) i nie stanowią odwzorowania tych uszkodzeń”. Nie podzielono jednakże stwierdzenia co do tego, że „Uszkodzenia te różnią się znacznie od uszkodzeń przedstawionym w protokole oględzin tego pojazdu w dniu 12.08.2014r. k-20. Nie są to te same uszkodzenia” albowiem w istocie wobec wskazanych zastrzeżeń co do treści protokołu jak na k. 18 ***nie jest możliwe ustalenia jakie faktycznie uszkodzenia na lewym przednim błotniku pojazdu R. istniały tak w dniu zdarzenia jak i w dacie oględzin*** a w konsekwencji czy związane były z uszkodzeniami pojazdu pokrzywdzonego.

Wreszcie mając na uwadze tak kształt zderzaka samochodu R.- k.124 oraz wygląd uszkodzeń w pojeździe S. jawią się wątpliwości co do faktycznej możliwości spowodowanie w przedmiotowej sytuacji zarysowań i uszkodzeń jak to przedstawia zdjęcie z k.137.

Mając powyższe na uwadze i uznając, że istniejące wątpliwości w sprawie nie mogą być rozstrzygane na niekorzyść obwinionego zaskarżony wyrok z zakresie rozstrzygnięć z pkt. I i III sentencji zmieniono w ten sposób, że uniewinniono Z. P. od czynu z art.86§2 kw i obciążono Skarb Państwa kosztami postępowania w sprawie- art.437§2 kpk w zw. z art.109§2 kpw i art.118§2 kpw.